

ВЪ ЧИТАТЕЛЪМЪ.

Болко е нѣждна и неизбѣжна числителна тѣ
надка не само великомѣ торговцѣ и господа-
рѣ, но и секомѣ вобще даже и до послѣднаго
селача и овчара, всакій знае и познава: а съ
каковѣ начинѣ се е предавало до днесъ у
насѣ това знаніе, то е менѣ отъ части само
познато, защо може да има различіе отъ
мѣсто да мѣста. Но азъ отъ оно, що самъ
видѣлъ въ нѣкои само мѣста, заключавамъ
и за прочи тѣ. Въ мое село мнозина знаатъ ве-
режіа, ирачѣ и ока хесапъ (така называтъ
они приложеніе то, изатіе то и умноженіе
то), а малушна таксимъ (дѣленіе), а дробъ,
аналогіа, тройно правило и пр. у нихъ се и не
поменѣва, нито се знае що е, но и това що
са надчили не знаатъ го право и съ осно-
ваніе: защото нито учители тѣ имъ са мопли
безъ книга порадочно да ги надчатъ, нито
ученици тѣ да запаметатъ все що имъ са
они казовали. Я пощо се воведоха нови тѣ
училища, они обѣрнаха сичко то си вни-
маніе на нихъ, и надатсе че ще имъ се надчатъ
дѣца, та въ нихъ совершенно, но како ще дѣ-
те да надни дѣте безъ книга и безъ учителя?
Но азъ се наддамъ че отъ сега, не ще быти,
како що е до сега было, но имѣше тѣа
книжка и прочитающе а често съ вниманіе
надчишатсе и безъ учителя не само таксимъ,
но и на сичко друго що се въ нея находи.

Въ превода колкото ми е было возможно
отвѣгвалъ самъ отъ чужды рѣчи, затова самъ